

[Pelle Voigt]

så vidt jeg forstår, i dag bliver udnævnt til leder af regeringens Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg – for i et krisespil, hvor man én gang i det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg havde afvist at modtage forstærkninger, anden gang anmodningen blev fremsat, at have sagt: Nu er vi nødt til at modtage disse forstærkninger, ellers vil vi blive besat.

Jeg tror, at hvis hr. Birkholms fremstilling af sagen er nogenlunde korrekt – det har jeg al mulig grund til at formode – så antyder det, at der er kredse, også centralt placerede kredse, i dansk sikkerhedspolitik, kredse tæt på regeringen og også kredse i det danske officerskorps, som har en lidt mindre naiv forestilling om Danmarks reelle handlemuligheder i en international krisesituation, de reelle muligheder for i en sådan situation at træffe suveræne afgørelser.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Jeg skal naturligvis ikke kommentere, hvad en hr. Klavs Birkholm siger på et møde, hvor jeg ikke har været, om, hvad hr. Gottlieb har sagt på et møde, hvor jeg heller ikke har været. Det synes jeg heller ikke er så interessant i denne sammenhæng.

Men jeg vil da godt sige til hr. Pelle Voigt, at hans spænding da ikke skal udtrækkes unødigt, og jeg kan godt meddele, at Det Konservative Folkeparti støtter Socialdemokratiets dagsorden.

Jens Thoft (SF):

Jeg synes, det er interessant, at regeringen støtter den socialdemokratiske dagsorden; det ser jeg som et lille skridt fremad.

Jeg synes, det har været en besynderlig debat. Når man lytter til forsvarsministerens svar på det spørgsmål, som er baggrunden for forespørgselsdebatten, hvad fik vi så at vide? Ja, vi fik altså at vide, at der var tale om nogle bilaterale aftaler med forstærkningslandene. Vi fik at vide, at der var tale om to forskellige typer aftaler, nogle om de fast tilknyttede styrker eller øremærkede styrker. De var detaljerede og blev løbende ajourført. Og så fik vi at vide, at der var nogle aftaler vedrørende løsere tilknyttede styrker, og at der var tale om rammeaftaler.

Endelig fik vi at vide, at der var tale om fire forskellige aftaler, nemlig amerikanske flyfor-

stærkninger, om britiske flyforstærkninger, om den hollandsk-britiske amfibiestyrke og om brandkorpslandene, og at disse aftaler handlede om ankomst, videre transport og ophold, men ikke mere. Det var, hvad vi fik at vide, men lyttede man til hr. Pelle Voigts redegørelse, fik vi dog et fingerpeg om, hvad disse ting drejer sig om.

Jeg skal erindre ministeren om, at forstærkningsaftalerne, som blev indgået i 1976, først blev kendt og fremlagt i marts 1984 i Folketinget, men de aftaler, jeg har forstået har ligget siden 1979, om støttestrukturene til forstærkningerne er fortsat hemmeligholdt. Ganske tilsvarende aftaler er altså offentliggjort i den vesttyske Forbundsdag, ganske tilsvarende aftaler har været fremlagt og har været drøftet i den vesttyske Forbundsdag.

Er det da sådan, som fru Connie Hedegaard siger, at man naturligvis ikke uden at svække forsvaret afgørende kan fremlægge disse aftaler? Betyder det, at det vesttyske forsvar er svækket afgørende, fordi den vesttyske Forbundsdag er blevet orienteret om disse aftaler og har haft lejlighed til at drøfte dem? Selvfølgelig er det det rene sludder.

Jeg synes, hr. Pelle Voigt stillede en række spørgsmål, som er overordentlig interessante: Er det rigtigt, at der skal tvangsudskrives titusindvis af mennesker, som ikke tilhører mobiliseringsstyrken? Er det rigtigt, at disse mennesker – det drejer sig om folk i transportsektoren, i fødevarersektoren, i telekommunikationssektoren, i fabrikker og i lufthavne, i civilforsvar og politi – kommer under militær amerikansk-britisk, hollandsk-britisk, eller hvad det nu måtte være, kommando? Der opbygges i disse år et gevaldigt sindrigt system på det militære område og på det civile beredskabs område, og disse ting er fuldstændig uden for Folketingets kontrol.

Er det rigtigt, som hr. Pelle Voigt nævnte, at standardaftalens § 1 forudsætter, at det nu ikke længere er Danmark alene, der afgør, om der er krise eller krig? Hvis dette er sandt, giver det så ikke helt katastrofale følger for de øvrige forstærkningsaftaler, hvor jeg erindrer om, at det i § 1 i hovedforstærkningsaftalen med amerikanerne fastslås, at Danmark autoriserer USA til at benytte udpegede lufthavne i tilfælde af internationale kriser og krig? Jeg ved godt, at ministerens forgænger havde vældig travlt med at